

2 i advent Matt 13:31-34

20151206 Västerslättskyrkan

Jesus undervisar i Matteus trettonde kapitlet om himmelriket.

Jesus kunde tala om himmelriket eftersom han själv hade varit där. Himmelen är helt annorlunda än vad vi har erfarenhet av. Ingen av oss har varit där. Så Jesus får försöka att förklara det för oss med liknelser. Man kan förstå att det inte var så enkelt för Jesus att förklara det, kanske lika svårt som om vi skulle försöka att förklara för det ofödda barnet hur det är utanför mammans mage.

Jesus förklarar himmelriket i sju olika liknelser. Två av dessa liknelser ingår i dagens bibeltext.

Han lät dem höra en annan liknelse: ”Himmelriket är som ett senapskorn som en man sår i sin åker. Det är det minsta av alla frön, men när det har växt upp är det större än alla örter och blir till ett träd, så att himlens fåglar kommer och bygger bo bland grenarna.”

Jesus är den som kommit med himmelriket till oss människor.

Så här i adventstid kan man tänka att det lilla senapskornet skulle kunna syfta på Jesus ankomst till

vår värld. Guds Son föddes inte i konungapalats utan av fattiga föräldrar i ett stall.

När han vandrade här på jorden så samlade han en liten skara av lärjungar omkring sig. Han gjorde gott, botade sjuka av alla slag. Det står att kring Jesus så skedde under så *att blinda ser och lama går, spetälska blir rena och döva hör, döda står upp och fattiga får ett glädjebud* Matt 11:5.

Människor som kom till Jesus fick uppleva hur han inte bara botade sjuka, utan att han också gav dem förlåtelse och upprättelse, att de fick börja ett nytt liv tillsammans med Jesus.

Jesus tog även till sig människor som ingen annan brydde sig om eller som andra människor såg ned på, människor i samhällets utkant.

Trots att Jesus gjorde så mycket gott, så blev han ändå ifrågasatt av många bland judarnas ledare, som ville få bort honom, döda honom.

Efter det att Jesus lidit, dött och uppstått så får lärjungarna uppdraget att gå ut i hela världen och göra alla folk till lärjungar. Så har bildligt sett kristendomen vuxit som ett stort träd som sträckt ut sina grenar åt öster och väster, norr och söder. På dess grenar så har himmelens fåglar byggt sina bon och man kan höra den himmelska lovsången, precis som det var vid Jesu födelse när himmelens änglar lovsjöng med den himmelska tonen ”Ära i höjden åt

Gud och på jorden fred åt dem han har utvalt.” Precis som prästen brukar sjunga i gudstjänsten.

Man skulle kunna tolka den andra liknelsen på samma sätt

Han använde också en annan liknelse: ”Himmelriket är som en surdeg som en kvinna arbetar in i tre mått mjöl; till slut blir alltsammans syrat.”

Jesus är den som genomsyrar Guds kyrka och församling.

Vi får uppleva det själva när Guds Ande får verka i oss. Så får vi låta andens frukter verka i oss.

Paulus skriver

Men andens frukter är kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trofasthet, ödmjukhet och självbehärskning. Gal 5:21-22

Det är något att be till Gud om att vi ska få fyllas av dessa andens frukter.

I den första kristna församlingen häpnade folk över de kristna, man sa: *Se hur de älskar varandra*. Det fanns en kärlek mellan de kristna där man inte såg till varandras fel och brister, utan såg att andra kristna var förenade med Kristus. Paulus som många gånger fick möta motstånd, ibland blev han misshandlad och blev

slagen med spö tills han var alldeles blodig. Men det berättas att han mitt i detta elände ändå var glad och lovprisade Gud och han uppmanar andra kristna: *Gläd er i Herren, åter vill jag säga er: Gläd er i Herren*. När andens frukter får växa fram så blir Kristus verksam mitt ibland oss.

Det blir så att, för att använda Jesu bild, den stora degen blir alltmer genomsyrad av Kristus.

Jag vet inte om ni lade märke till hur Jesus talar om Gud. I den första liknelsen omtalas Gud som en man. I den andra liknelsen omtalas Gud som en kvinna.

Vad kan Jesus mena med detta?

Jag tror att Jesus vill stryka under att Gud är Gud och inte en människa. Gud låter sig inte begränsas av könsroller, inte hellre av något annat som tillhör denna vår värld. Gud är evigheternas Gud.

Därför är Gud en Gud för alla människor i alla tider. I advent får vi uppleva hur Gud antagit människogestalt i Jesus Kristus, som vår och hela världens frälsare.

Gud uppenbarar sig för oss som Fader, Son och helig Ande.

Det är vår tro som vi bekänner.